

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7243/2560

พนักงานอัยการจังหวัดเชิงโจทก์ นายเน่งหรือป้อ แซ่ลี กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาตรา 8, พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาตรา 6, ป.วิ.อ. มาตรา 158, พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. 2550 มาตรา 3, พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาตรา 3, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 7, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 8, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 66, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 102, พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาตรา 14, ป.อ. มาตรา 32, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 86, ป.อ. มาตรา 52, ป.อ. มาตรา 90

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์บรรยายฟ้องข้อ 1.1 และข้อ 1.2 แยกต่างหากจากกัน โดยฟ้องโจทก์ข้อ 1.1 เป็นการบรรยายฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยที่ 1 ในความผิดฐานสมคบโดยการตกลงกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดตาม พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.2534 มาตรา 8 ส่วนฟ้องโจทก์ข้อ 1.2 เป็นการบรรยายฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยที่ 2 ในความผิดฐานสนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดก่อนหรือขณะกระทำความผิดตาม พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.2534 มาตรา 6 เมื่อโจทก์บรรยายฟ้องข้อ 1.1 เพียงว่าจำเลยที่ 1 กับพวกที่หลบหนีไปยังไม่ได้ตัวมาฟ้องสมคบกันกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด โดยมีได้บรรยายฟ้องระบุว่าจำเลยที่ 2 สมคบกับจำเลยที่ 1 ด้วยแสดงให้เห็นว่าโจทก์ไม่ประสงค์ที่จะให้ลงโทษจำเลยที่ 2 ในความผิดฐานสมคบโดยการตกลงกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ทั้งกรณีไม่อาจนำเอาการบรรยายฟ้องข้อ 1.2 มาประกอบฟ้องข้อ 1.1 ได้ เพราะเป็นการฟ้องคนละฐานความผิดกัน ฟ้องโจทก์ข้อ 1.1 สำหรับจำเลยที่ 2 จึงไม่ได้บรรยายถึงการกระทำทั้งหลายที่อ้างว่าจำเลยที่ 2 ได้กระทำความผิดพอสมควรเท่าที่จะให้จำเลยที่ 2 เข้าใจข้อหาได้ดี ไม่ชอบด้วย ป.วิ.อ. มาตรา 158 (5) ประกอบ พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ.2550 มาตรา 3 ส่วนฟ้องโจทก์ข้อ 1.2 นั้น โจทก์ได้บรรยายฟ้องครบองค์ประกอบความผิดตาม พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.2534 มาตรา 6 แล้ว แม้โจทก์ไม่ได้บรรยายฟ้องว่าจำเลยที่ 2 ช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกแก่จำเลยที่ 1 จำหน่ายเมทแอมเฟตามีนมาในคำฟ้องด้วยก็ตาม แต่เมื่อฟ้องโจทก์ข้อดังกล่าวได้บรรยายว่าจำเลยที่ 2 กระทำการดังกล่าวโดยการสนับสนุนหรือช่วยเหลือจำเลยที่ 1 กับพวกก่อนหรือขณะกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ซึ่ง พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.2534 มาตรา 3 ได้ให้คำนิยาม ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ว่าหมายความว่า การผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติด และให้หมายความรวมถึง การสมคบ สนับสนุน ช่วยเหลือหรือพยายามกระทำความผิดดังกล่าวด้วย จึงพอเป็นที่เข้าใจได้ว่าจำเลยที่ 2 ช่วยเหลือและให้ความสะดวกแก่จำเลยที่ 1 จำหน่ายเมทแอมเฟตามีนแล้ว ฟ้องโจทก์ดังกล่าวได้บรรยายถึงการกระทำทั้งหลายที่อ้างว่าจำเลยที่ 2 ได้

กระทำความผิดพอสมควรเท่าที่จะให้จำเลยที่ 2 เข้าใจข้อหาได้ดีตาม ป.วิ.อ. มาตรา 158 (5) ประกอบ พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดีอาญา พ.ศ.2550 มาตรา 3 จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ว่าจำเลยที่ 2 รู้ว่าจำเลยที่ 1 กับพวกจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนและนำเมทแอมเฟตามีนของกลางมาจำหน่ายให้แก่สายลับในที่เกิดเหตุ การที่จำเลยที่ 2 ขั้บรถกระบะของกลางพาจำเลยที่ 1 กับ จ. ไปดูเงินที่จะใช้ล่อซื้อและมารับจำเลยที่ 1 ในที่เกิดเหตุ จึงเป็นการช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกแก่จำเลยที่ 1 ก่อนหรือขณะจำเลยที่ 1 กระทำความผิดแล้ว การกระทำของจำเลยที่ 2 จึงเป็นการสนับสนุนหรือช่วยเหลือจำเลยที่ 1 ก่อนหรือขณะกระทำความผิดตาม พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.2534 มาตรา 6 วรรคหนึ่ง (1)

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ฟ้องว่า เมื่อระหว่างวันที่ 4 ตุลาคม 2553 เวลากลางวัน ถึงวันที่ 7 ตุลาคม 2553 เวลากลางคืนหลังเที่ยง จำเลยที่ 1 กับพวกที่หลบหนีร่วมกันคบคิด ติดต่о ปรีกษา ทหารหรือ จัดหา จัดซื้อ ลำเลียง ซุกซ่อน ขนส่ง จัดส่ง ซึ่งเมทแอมเฟตามีนอันเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท 1 เพื่อนำยาเสพติดให้โทษดังกล่าวจากพื้นที่อำเภอเชียงของ อำเภอเทิงและอำเภออื่นของจังหวัดเชียงรายไปยังอำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย และจังหวัดอื่นเพื่อจำหน่ายและแบ่งผลประโยชน์ที่ได้จากการสมคบกันดังกล่าวและจำเลยที่ 2 ให้การสนับสนุนช่วยเหลือแก่จำเลยที่ 1 กับพวก ก่อนหรือในขณะกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด โดยจัดหา ให้เงินหรือทรัพย์สิน ยานพาหนะ สถานที่ หรือวัตถุใด ๆ เพื่อประโยชน์ หรือให้ความสะดวกแก่การกระทำความผิด ลำเลียง ซุกซ่อน ขนส่ง จัดส่งเมทแอมเฟตามีน ต่อมาวันที่ 7 ตุลาคม 2553 เวลากลางคืนหลังเที่ยง จำเลยทั้งสองกับพวกที่หลบหนีร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีน 10 กุ้ น้ำหนักสุทธิ 9,968.400 กรัม คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้ 8,328.598 กรัม ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและร่วมกันจำหน่าย โดยการขายเมทแอมเฟตามีนดังกล่าวให้แก่สายลับผู้ล่อซื้อเป็นเงิน 10,000,000 บาท อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย เหตุเกิดที่ตำบลเวียงและตำบลรอบเวียง อำเภอเมืองเชียงราย ตำบลใดไม่ปรากฏชัด อำเภอเชียงของและตำบลเวียง อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย เกี่ยวพันกัน เจ้าพนักงานจับ จำเลยทั้งสอง พร้อมยึดเมทแอมเฟตามีนดังกล่าว กระเป๋าเป้สะพายหลังสีน้ำตาลดำ 1 ใบ และสีเขียว 1 ใบ ที่ใช้บรรจุเมทแอมเฟตามีน กระสอบปุ๋ยสีฟ้า 1 ใบ ที่ใช้บรรจุกระเป๋าเป้สะพายทั้งสองใบ กระเป๋าผ้าแบบหู้หัวสีดำเขียว 1 ใบ ที่ใช้ซุกซ่อนเมทแอมเฟตามีน โทรศัพท์เคลื่อนที่ 2 เครื่อง ที่จำเลยทั้งสองมีไว้เพื่อใช้หรือได้ใช้ติดต่อซื้อขายเมทแอมเฟตามีน ใบเสร็จรับเงินค่าเข้าพักในโรงแรม 1 ใบ และเงินสดที่ใช้ล่อซื้อดังกล่าว เป็นของกลาง ขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสองตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 4, 7, 8, 15, 66, 102 พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.2534 มาตรา 3, 6, 8, 14 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 33, 83, 91 และริบของกลางทั้งหมดยกเว้นเงินที่ใช้ล่อซื้อ จำเลยที่ 1 ให้การรับสารภาพ จำเลยที่ 2 ให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยที่ 1 มีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคหนึ่งและวรรคสาม (2), 66 วรรคสาม, 102 พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.2534 มาตรา 8 วรรคสอง ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 การสมคบกันกระทำเพื่อจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนกับเมทแอมเฟตามีนที่จำเลยที่ 1 มีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและ

จำหน่ายเป็นจำนวนเดียวกัน เป็นการกระทำความผิดเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบทซึ่งแต่ละบทมีโทษเท่ากัน ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.2534 มาตรา 8 วรรคสอง ประกอบพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคหนึ่งและวรรคสาม (2), 66 วรรคสาม ลงโทษประหารชีวิต จำเลยที่ 1 ให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณามีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ประกอบมาตรา 52 (2) คงจำคุกจำเลยที่ 1 ตลอดชีวิต ริมเมท แอมเฟตามีน โทรศัพท์เคลื่อนที่ของจำเลยที่ 1 จำนวน 1 เครื่อง กระเป๋าสีฟ้าลายพรางลายเสือ กระเป๋าสีเขียว กระสอบปุ๋ยสีฟ้า และกระเป๋าสีดำแบบหูหิ้วสีดำเขียวของกลาง คินไบเร่อร์รับเงินค่าเช่าพักในโรงแรมแก่เจ้าของ ข้อหาอื่นนอกจากนี้ให้ยก ยกฟ้องจำเลยที่ 2 คินโทรศัพท์เคลื่อนที่ของกลางที่เหลือแก่จำเลยที่ 2 โจทก์และจำเลยที่ 1 อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดียาเสพติดพิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยที่ 2 มีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคหนึ่งและวรรคสาม (2), 66 วรรคสาม ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 86, 52 (1) จำคุกตลอดชีวิต ริมโทรศัพท์เคลื่อนที่ของกลางของจำเลยที่ 2 คินธนบัตรที่ใช้ล่อซื้อของกลางแก่เจ้าของ นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์ฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกาเฉพาะปัญหาข้อกฎหมาย ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า มีปัญหาข้อกฎหมายที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า ฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ 2 ในความผิดฐานสมคบกันเพื่อกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และฐานเป็นผู้สนับสนุนจำเลยที่ 1 กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ โดยโจทก์ฎีกาว่า ฟ้องโจทก์ได้บรรยายลักษณะของการสมคบระหว่างจำเลยที่ 1 กับพวกตามฟ้องข้อ 1.1 โดยมีจำเลยที่ 2 เป็นผู้ให้การสนับสนุนช่วยเหลือจำเลยที่ 1 กับพวกที่กระทำการตามฟ้องข้อ 1.1 ก่อนหรือขณะกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย ถือได้ว่าโจทก์ได้บรรยายให้เห็นถึงการสมคบของจำเลยที่ 1 กับพวก โดยมีจำเลยที่ 2 เป็นผู้สนับสนุนให้มีการสมคบและช่วยเหลือในการกระทำความผิดดังกล่าว อันเป็นส่วนหนึ่งของการสมคบตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.2534 มาตรา 8 แล้วนั้น โจทก์บรรยายฟ้องข้อ 1.1 ว่า เมื่อระหว่างวันที่ 4 ตุลาคม 2553 เวลากลางวัน ถึงวันที่ 7 ตุลาคม 2553 เวลากลางคืนหลังเที่ยง จำเลยที่ 1 กับพวกที่หลบหนี ยังไม่ได้ตัวมาฟ้องสมคบกันกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด โดยร่วมกันคบคิด ติดต่oprักษาหารือ จัดหา จัดซื้อ ลำเลียง ซุกซ่อน ขนส่ง จัดส่ง ซึ่งเมทแอมเฟตามีนอันเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท 1 ซึ่งจำเลยที่ 1 กับพวกกระทำการดังกล่าวโดยแบ่งหน้าที่กันทำเพื่อนำยาเสพติดดังกล่าวจากพื้นที่อำเภอเชียงของ อำเภอเทิง และอำเภออื่นของจังหวัดเชียงรายไปยังอำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย และจังหวัดอื่นเพื่อจำหน่ายและแบ่งผลประโยชน์ซึ่งได้จากการสมคบกันกระทำการดังกล่าว อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย และบรรยายฟ้องข้อ 1.2 ว่า เมื่อระหว่างวันที่ 4 ตุลาคม 2553 เวลากลางวัน ถึงวันที่ 7 ตุลาคม 2553 เวลากลางคืนหลังเที่ยง จำเลยที่ 2 สนับสนุนหรือช่วยเหลือจำเลยที่ 1 กับพวกที่หลบหนียังไม่ได้ตัวมาฟ้อง ซึ่งเป็นผู้ร่วมกันกระทำความผิดดังกล่าวในฟ้องข้อ 1.1 ก่อนหรือขณะกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด โดยจัดหาหรือให้เงิน หรือทรัพย์สิน ยานพาหนะ สถานที่ หรือวัตถุใด ๆ เพื่อประโยชน์ หรือให้ความสะดวกแก่การกระทำความผิด ลำเลียง ซุกซ่อน ขนส่ง จัดส่ง ซึ่งเมทแอมเฟตามีนอันเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท 1 ซึ่งจำเลยที่ 2 กระทำการดังกล่าวโดยการสนับสนุนหรือช่วยเหลือจำเลยที่ 1 กับพวก ก่อนหรือขณะกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดดังกล่าวในฟ้องข้อ 1.1 อันเป็นการฝ่าฝืนต่อ

กฎหมาย โดยมีคำขอให้ลงโทษจำเลยที่ 2 ตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.2534 มาตรา 3, 6, 8, 14 เห็นว่า โจทก์บรรยายฟ้องข้อ 1.1 และข้อ 1.2 แยกต่างหากจากกัน โดยฟ้องโจทก์ข้อ 1.1 เป็นการบรรยายฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยที่ 1 ในความผิดฐานสมคบโดยการตกลงกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.2534 มาตรา 8 ส่วนฟ้องโจทก์ข้อ 1.2 เป็นการบรรยายฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยที่ 2 ในความผิดฐานสนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดก่อนหรือขณะกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.2534 มาตรา 6 เมื่อโจทก์บรรยายฟ้องข้อ 1.1 เพียงว่าจำเลยที่ 1 กับพวกที่หลบหนีไปยังไม่ได้ตัวมาฟ้องสมคบกันกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด โดยมีได้บรรยายฟ้องระบุว่าจำเลยที่ 2 สมคบกับจำเลยที่ 1 ด้วยแสดงให้เห็นว่าโจทก์ไม่ประสงค์ที่จะให้ลงโทษจำเลยที่ 2 ในความผิดฐานสมคบโดยการตกลงกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ทั้งกรณีไม่อาจนำเอาการบรรยายฟ้องข้อ 1.2 มาประกอบฟ้องข้อ 1.1 ได้ เพราะเป็นการฟ้องคนละฐานความผิดกัน ฟ้องโจทก์ข้อ 1.1 สำหรับจำเลยที่ 2 จึงไม่ได้บรรยายถึงการกระทำทั้งหลายที่อ้างว่าจำเลยที่ 2 ได้กระทำความผิดพอสมควรเท่าที่จะให้จำเลยที่ 2 เข้าใจข้อหาได้ดีไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 158 (5) ประกอบพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ.2550 มาตรา 3 ส่วนฟ้องโจทก์ข้อ 1.2 นั้น เห็นว่า โจทก์ได้บรรยายฟ้องครบองค์ประกอบความผิดตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.2534 มาตรา 6 แล้ว แม้โจทก์ไม่ได้บรรยายฟ้องว่าจำเลยที่ 2 ช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกแก่จำเลยที่ 1 จำหน่ายเมทแอมเฟตามีนมาในคำฟ้องด้วยก็ตาม แต่เมื่อฟ้องโจทก์ข้อดังกล่าวได้บรรยายว่า จำเลยที่ 2 กระทำการดังกล่าวโดยการสนับสนุนหรือช่วยเหลือจำเลยที่ 1 กับพวกก่อนหรือขณะกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ซึ่งพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.2534 มาตรา 3 ได้ให้นิยาม ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดว่า หมายความว่า การผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติด และให้หมายความรวมถึง การสมคบ สนับสนุน ช่วยเหลือ หรือพยายามกระทำความผิดดังกล่าวด้วย จึงพอเป็นที่เข้าใจได้ว่าจำเลยที่ 2 ช่วยเหลือและให้ความสะดวกแก่จำเลยที่ 1 จำหน่ายเมทแอมเฟตามีนแล้ว ฟ้องโจทก์ดังกล่าวได้บรรยายถึงการกระทำทั้งหลายที่อ้างว่าจำเลยที่ 2 ได้กระทำความผิดพอสมควรเท่าที่จะให้จำเลยที่ 2 เข้าใจข้อหาได้ดีตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 158 (5) ประกอบพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ.2550 มาตรา 3 จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว ที่ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่าโจทก์มิได้บรรยายฟ้องว่าจำเลยที่ 2 สมคบกับจำเลยที่ 1 หรือช่วยเหลือและให้ความสะดวกแก่จำเลยที่ 1 จำหน่ายเมทแอมเฟตามีนมาในคำฟ้องด้วย อุทธรณ์โจทก์จึงไม่เป็นสาระแก่คดีอันควรได้รับการวินิจฉัยนั้น ศาลฎีกาเห็นฟ้องด้วยบางส่วน ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้นบางส่วน เมื่อศาลอุทธรณ์ยังไม่ได้วินิจฉัยอุทธรณ์ของโจทก์ที่ว่า จำเลยที่ 2 กระทำความผิดฐานสนับสนุนหรือช่วยเหลือจำเลยที่ 1 กับพวกก่อนหรือกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ศาลฎีกาจึงเห็นสมควรวินิจฉัยในความผิดฐานดังกล่าวโดยไม่จำเป็นต้องย้อนสำนวนไปให้ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยอีก เห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ว่า จำเลยที่ 2 รู้ว่าจำเลยที่ 1 กับพวกจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนและนำเมทแอมเฟตามีนของกลางมาจำหน่ายให้แก่สายลับในที่เกิดเหตุ การที่จำเลยที่ 2 ขับรถกระบะ

ของกลางพำจำเลยที่ 1 กับนายจิตรไปดูเงินที่จะใช้ล่อซื้อและมารับจำเลยที่ 1 ในที่เกิดเหตุ จึงเป็นการช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกแก่จำเลยที่ 1 ก่อนหรือขณะจำเลยที่ 1 กระทำความผิดแล้ว การกระทำของจำเลยที่ 2 จึงเป็นการสนับสนุนหรือช่วยเหลือจำเลยที่ 1 ก่อนหรือขณะกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.2534 มาตรา 6 วรรคหนึ่ง (1) ด้วย โดยจำเลยที่ 2 ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับจำเลยที่ 1 ซึ่งเป็นตัวการ ที่ศาลชั้นต้นยกฟ้องจำเลยที่ 2 ในความผิดฐานนี้ ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้น พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยที่ 2 มีความผิดตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.2534 มาตรา 6 วรรคหนึ่ง (1) ด้วยการกระทำของจำเลยที่ 2 เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.2534 มาตรา 6 วรรคหนึ่ง (1) ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 ให้ประหารชีวิตจำเลยที่ 2 ค่าเบิกความของจำเลยที่ 2 ที่ศาลอุทธรณ์หยิบยกขึ้นวินิจฉัยเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้จำเลยที่ 2 หนึ่งในสาม ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ประกอบมาตรา 52 (1) คงจำคุกจำเลยที่ 2 ตลอดชีวิต นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์

องค์คณะ

เทพ อิงคสิทธิ์ · นิพนธ์ ใจสำราญ · ไมตรี สุเทพากุล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/7243/2560>